

ACC. N:R M. 15258: 1-9.

Landskap: Skåne Upptecknare: Ingemar Svensson, Lund
Härad: Berättare: Hemming Persson, Lund
Söken: Lund m. fl. platser Berättarens yrke: konstmed
Uppteckningsår: 1960 Född år 1888 i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND
—

Sve den. s. 1-9.

LUF III

Min far var byskräddare
 jag var lite vilddig, en vilddig yke jag
 skulle jag säga. Min mor hade en stänking
 som var hädjärnskräddare, och hon ville
 att jag skulle bli det också. Far var
 emellertid inte med på detta, och han
 tyckte, att jag kunde säga ett bättre yke.
 Han ansåg, medtyckt vara näring
 att säga på. Jag började därför som
 lärning hos en snid i Veleöd. Där
 fick jag börja med att dra bälgen,
 ställa och göra upp åt en jersall.
 Klodan 6 började vi på majoren då
 yngre lärningen skulle ett uppjend
 efter en hinner alltid fick vi en
 lopp haffe och en rockehabil vid
 klodan 8 var det frukt, då vi fick
 vill och probat. Det var samna mat

änt om vid julbord, vitt och gotatis. Det
blev mycket utformigt. På köken var
sittan oftast bra, men värme var det
på vägen. Mitt på dagen var det
middag, och på eftermiddagen kaffe. På
kvällen när arbetet var slut, gick vi
nyötk bröd och ibland flöt till brödet.
När vi gick ut in till mat, gick
alltid prätten först och gjorde tärningen
ut. När prätten slutat äta, så skulle
och så de andra vara färdiga. Det gällde
att äta fort, om man ville ha
mågen mat i sig.

På den tiden var med-
gylt grundläggande för en hel del
andra yken. En som var med och
med lättnad anställning, vid järnvägen
och ofta blev fattigmedelna rörligare

Liharsa blev en del under skickligen

På den tiden när jag
gick i skolan, var under skolan
jag var, att när han var mycket
precis, när han hade varit ut hos
barnen med nyårsräkningarna. När
hunden kom till skolan, skulle
de bjuda på brännvin.

Jag var duktig på att
skiva riffer och gick ofta hyatt
när han med behållning, och att skiva
ut räknings. Borden hade honom
ofta och det var värt att få det och
hittat att jag inte var för mycket
skickligen bland undera för. Han
spade inte berättelser. Det var
baserat på jästhus till på den tiden.
I skolan i Vebrod

nyanade och tillverkad i lantbruk-
närskap, vapnar, beslag och härbar
skodder. Vi hade vidare en hel del
arbeten åt järnvägen.

1905 blev jag till
Pjöbs mekaniska verkstad. Där nya-
nade vi hörser och lokomobiler bl.a.
På den tiden fick man dra svävar
på hand och minns, att man snart
lärd hämma varje spik och spindel-
väv i smedjan, när man stod där
och drog.

Far skickade mig vidare
till Malinö där jag skulle lära till
gerätt. Far och en bror i Malinö
hade gjort upp ett verkstads-
ett och ett hävel är blev jag hler-
smidsgerätt. Som gerätt fick jag

gäa en goldarunge, en frind och väns
smider betag. Serätt brevet, som utfärdades
av Hantverksförening i Malmö, har
jag kvar ännu. Under tiden gick
jag friligt på Tekniska afterskolan
och Malmö bygnadskola. Där fick jag
bl.a. lära mig firkantsbedning och
hans druktens utövning, och att modellera
starker betalade högt lön än andre
och fick därför druktige smider. Bl.a.
hade han höga bloms smider anställda.
Jag blev god vän med en av dem,
som hade vandrat genom världen
hela Europa. Nu har en lärde jag
mig mycket.

Jag var sedan ute och
praktiserade på olika ställen.
Jag deltog i den stora

utställningen i Malmö. Jag fick i samband
 därmed kontakt med Karlén på Kultur-
 historiska museet i Lund. Han övertalade
 mig att flytta till Lund. På Kulturen
 hade startat en konsttjänstansall. Jag
 blev nu förstärkning för konstutställningen.
 De föremål som gjordes på denna ansall
 lottades ut vid ett årligt lotteri. Till en
 början gick dessa lotterier bra. På
 småningom kom konsttjänstansallens
 och då blev det svårare att sälja lotter
 i vårt lotteri. Karlén hade fullt upp
 med arbete och ville att vi skulle
 försöka få ut så mycket pengar till
 museet som möjligt och detta kunde
 att en del delar skulle lottades ut. Jag
 insåg snart det var här och slutade
 även på Kulturen var mycket

betydelsefulla för mig. Där han gav
 kontakt med olika äldre föremål och
 stilar. Sen utom lärde jag mig mycket
 av att utvärdera gamla underföremål
 1919 startade jag egen
 underverksamhet på Brudgatan i Lund.
 Brudgatan, som jag fortfarande använder,
 har gamla armar. Senom undersökningar
 som jag gjort, vet jag att det
 fanns en smedja på platsen 1677.
 Jag har också lärt mig att konst-
 närerna. Senom Stochholms utställningar
 1920 stod funktionalismen i genans
 här i landet. Tidigare hade jag
 arbetat med naturalistiska ornament
 men nu stod de enkla linjerna
 i genans. På här stilen mer och
 mer förenklats. Jag har utarbetat

en del del rikningar jästo men har
även arbetat efter andra hemsbräns
intentioner.

Jag har arbetat i många
olika slag metaller såsom järn, koppar,
brons och mässing. Den metall som
jag tycker bäst om att arbeta med är
järn. Den är stabilast på något sätt.
Järnet har blivit sämre på något
sätt och har numera mycket lätt
för att rosta. Då ser man ju i
ytbehandlingar och det är den som
rojer mästaren bakom verket.

Jag har utfört arbete
i många bytter och stott i Skåne
Lite här och var i Lund har annan
se under som jag gjort. För till-
fället håller jag på med följande

hitt domkyrkan har i Lund. Det är
en uppgift som inbjuder mig
mycket.

En sak som utmärker
mig mycket är, att samfundet
försöker mig. Numera används elktisk
brev till allmänhet. Jag har inte
någon sådan, eftersom man så lätt
fäfaller. Det är också bevärligt att
få arbetskraft till en hemhögskola

Kultur i Lund har varit ganska
en film om Hermin, Persson och
hans smides verksamhet.